

lægning med en bestående landbrugsejendom skal bopælspligten opfyldes i en ny 8-års periode.

Det bemærkes, at der ikke indtræder nogen bopælspligt i forbindelse med, at offentlige myndigheder, ejere af vandforsyningsanlæg eller fonde erhverver landbrugsejendomme, jf. § 22-24.

Det foreslås i § 8, stk. 2, at den, der driver en landbrugsbedrift, jf. § 2, stk. 3, hvori der indgår en eller flere landbrugsejendomme, skal have fast bopæl på en af disse landbrugsejendomme. Dette bopælskrav gælder for ejeren eller en forpagter eller for en bestyrer, der varetager driften for ejeren eller forpagteren. Denne bopælspligt er, i modsætning til § 8, stk. 1, stedsevarende, idet ejeren dog kan frigøre sig fra bopælspligten ved bortforpagtning til en forpagter, der opfylder bopælspligten. Da der således er tale om en bopælspligt, som gælder for en bedrift, hvori der indgår en eller flere landbrugsejendomme, skal der nødvendigvis inden for bedriften være mindst en landbrugsejendom med en beboelsesbygning, jf. lovens § 9, stk. 1.

Hvis en person både ejer en landbrugsejendom personligt og en landbrugsejendom i selskabsform efter § 20, kan ejeren selv vælge, hvorfra bopælspligten skal opfyldes, jf. bemærkningerne til § 20, stk. 7.

Bopælskravet for den, der står for driften, har baggrund i formålsbestemmelsen i § 1, der bl.a. tager sigte på at sikre en forsvarlig anvendelse af landbrugsjorderne. En landmand, der bor på bedriften, vil således umiddelbart være garant for, at driften foregår på en forsvarlig måde, både for så vidt angår dyrkningsjorder og pasning af naturarealer.

Den foreslåede regel skal ses i sammenhæng med henholdsvis § 9, stk. 1, hvorefter en landbrugsejendom som udgangspunkt skal holdes forsynet med en passende beboelsesbygning, og § 10, hvorefter bygningerne kan fraskilles, hvis ejendommen ejes sammen med en landbrugsejendom med beboelsesbygning.

Den foreslåede regel svarer i princippet til den nuværende regel i landbrugslovens § 7, stk. 1, hvorefter en landbrugsejendom skal opretholdes som et selvstændigt brug og holdes forsynet med en passende beboelsesbygning. Den foreslåede regel gælder dog på bedriftsniveau.

I § 8, stk. 3, præciseres, at den bopælspligt, der indtræder i forbindelse med erhvervelse af en landbrugsejendom, også kan opfyldes på en anden landbrugsejendom, vedkommende er ejer eller medejer af, eller på en ægtefælles eller en samlevers landbrugsejendom.

Endvidere præciseres, at boligen skal tjene som hovedbopæl i skattemæssig forstand.

Indholdet af bopælspligten er i øvrigt det samme efter reglerne i stk. 1 og 2 (bortset fra varigheden).

Efter § 8, stk. 4, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætte nærmere regler om kravet om fast og varig bopæl, samt regler om, hvornår en person kan betragtes som en samlever.

Den hidtidige regel om, at den, der har bopælspligt på en landbrugsejendom, skal have fast og varigt ophold på ejendommen og overnatte på ejendommen, medmindre der foreligger særlige forbigående omstændigheder, foreslås opretholdt.

Bopælskravet kan således ikke udmøntes i et bestemt antal overnatninger pr. uge, måned eller år, idet det er afgørende, om vedkommende reelt bor på ejendommen.

Ved en samlever skal som hidtil forstås en person, der lever i et samlivsforhold af ægteskabslignende karakter. Dette forudsættes at være opfyldt, hvis samlivet har bestået i mindst 2 år, eller hvis de samlevende har fælles børn.

Til § 9

Det fremgår som en hovedregel i § 9, stk. 1, at en landbrugsejendom skal holdes forsynet med en passende beboelsesbygning. Denne regel skal ses i sammenhæng med § 10, stk. 1, hvorefter bygningerne kan fraskilles, hvis ejendommen ejes sammen med en anden landbrugsejendom med beboelsesbygning, og med § 10, stk. 4, hvorefter der kan oprettes bygningsløse landbrugsejendomme, der kan erhverves af offentlige myndigheder, fonde mv.

Det foreslås i § 9, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om størrelse, beliggenhed og karakter af den beboelsesbygning, der efter stk. 1 skal være på en landbrugsejendom.

Det er hensigten, at ministeren – som hidtil – fastsætter regler, der præciserer de krav, der må stilles til den bolig, hvorfra bopælskravet skal opfyldes. Boligen skal således have en sådan størrelse og karakter, at den kan anvendes til helårsbeboelse for en familie med sædvanlig husførelse. Ved opførelse af en ny bolig skal beboelsesbygningen normalt have et boligareal på mindst 120 m².

Bopælskravet skal endvidere kunne opfyldes fra en anden beboelsesbygning på ejendommen, der opfylder ovennævnte krav, og som ligger inden for en afstand på 2 km fra ejendommens beboelsesbygning (stuehuset).